

ПЕЛАГИУС: Точно така. Негово светейшество намери разрешението. Когато вие двамата с Борил си подадете ръка, всички останали по-дребни врагове ще изчезнат сами по себе си.

АНРИ: Но това е невъзможно. Чудовищно! Съюз с българите, които убиха брат ми, които отрязаха главата на Монферато, които умориха Дандоло... Тези ненавистни варвари са ни унищожавали толкова пъти! Не!

ПЕЛАГИУС: Не забравяй само едно, Анри. Никога не трябва да се допусне Йоан-Асен да се качи на българския престол. Никога! Ти забрави ли страшния Йоанициус? Борил е слаб. И заедно с него България е безопасна. Не забравяй, че ако Йоан се качи на престола, всички ще бъдат с него - войската, народа, еретиците. И това значи смъртна опасност за империята. Разбра ли ме?

АНРИ: И какво обещава срещу папата помощ Асен-Борил?

ПЕЛАГИУС: Помощ против Визир, против Никея, против Визандрате и сръбския жупан. Не забравяй, че сърбите и досега не искат да те признаят за суверен. И твоето положение не е тъй редно и ясно.

АНРИ: Знам.

ПЕЛАГИУС: Ромеите бленуват за часа, когато ще възстановят римейската власт в Константинопол... Освен това папата желае този съюз да бъде скрепен с брак. Само така той може да бъде траен и як.

АНРИ: Коя ще искате да дам на този убиец Борил? Някоя от моите племенници ли?

ПЕЛАГИУС: Ти ще трябва да поискаш братовчедката на Борил. Принцеса Мария.

АНРИ: Дъщерята на Йоанициус? Дъщерята на този, който уби брат ми! Не! Никога няма да се съглася да взема една варварска принцеса... Никога!